

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 602/2025-20

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho (sudca spravodajca) a sudcov Petra Molnára a Petra Straku v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky **Radio Media Service, s. r. o.**, Panská 9, Bratislava, IČO 47 313 145, zastúpenej ius aegis s. r. o., Trnavská cesta 100, Bratislava, proti uzneseniu Mestského súdu Bratislava III č. k. 24K/45/2023-679 z 10. marca 2025 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 19. mája 2025 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a svojho práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením mestského súdu označeným v záhlaví tohto uznesenia. Sťažovateľka navrhuje napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť súdu na ďalšie konanie.

2. Z ústavnej sťažnosti, napadnutého uznesenia a ďalších príloh ústavnej sťažnosti vyplýva, že v právnej veci vyhláseného konkurzu na majetok úpadcu [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] (ďalej len „úpadca“), ktorého správcou je [REDACTED], [REDACTED], zn. správcu S 1230, o návrhu veriteľa [REDACTED] s.r.o., [REDACTED], [REDACTED] (ďalej len „navrhovateľ“), na zrušenie uznesení schôdze veriteľov konanej 31. januára 2025 mestský súd napadnutým uznesením rozhodol, že uznesenia 1, 2, 3 a 4 prijaté na schôdzi veriteľov konanej 31. januára 2025 zrušuje z dôvodu ich rozporu so zákonom. Mestský súd sa v prvom rade zaoberal otázkou aktívnej legitimácie navrhovateľa na podanie takéhoto návrhu, pričom ustálil, že navrhovateľ je aktívne legitimovaným na podanie návrhu na zrušenie uznesení zo schôdze veriteľov úpadcu konanej 31. januára 2025, splňajúc podmienky § 35 ods. 8 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene

a doplnení niektorých zákonov v účinnom znení (ďalej len „zákon o konkurze“). Vychádzajúc zo zoznamu pohľadávok zverejneného v registri úpadcov, vyhodnotil, že navrhovateľ mal v čase konania predmetnej schôdze veriteľov riadne prihlásenú a zistenú pohľadávku v celkovej sume 2 425 801,26 eur a s tým spojené oprávnenie na schôdzi veriteľov hlasovať. Zaoberajúc sa samotným obsahom námietky podanej veriteľom, mestský súd vyjadril názor, že za rozpor uznesenia schôdze veriteľov so zákonom treba považovať aj rozpor uznesenia so spoločným záujmom veriteľov, ktorý vyplýva zo zákonnej požiadavky zákazu zvýhodňovania niektorých veriteľov uvedeného v § 6 zákona o konkurze, pričom zároveň v rozpore so zákonom je uznesenie aj vtedy, keď schôdza nebola schopná uznášať sa alebo uznesenie nebolo prijaté potrebnou väčšinou hlasov. V posudzovanej veci prijal záver, že uznesenia prijaté na schôdzi veriteľov nemožno považovať za súladné so zákonom, keďže neboli prijaté ani potrebnou väčšinou hlasov vzhľadom na to, že navrhovateľovi nebolo umožnené na schôdzi hlasovať, pričom s prihliadnutím na výšku prihlásenej pohľadavky navrhovateľa bolo viac ako zrejmé, že by mal rozhodujúci vplyv na prijatie uznesení na prvej schôdzi veriteľov vrátane voľby členov veriteľského výboru ako najvýznamnejšieho orgánu v rámci celého konkurzného konania a výmeny správcu.

II.

Argumentácia sťažovateľky

3. Proti napadnutému uzneseniu o zrušení uznesení prijatých na schôdzi veriteľov podala sťažovateľka ako veriteľ úpadcu s riadne prihlásenou pohľadávkou túto ústavnú sťažnosť, v ktorej argumentuje jeho nezákonnosťou, arbitrárnosťou z týchto dôvodov:

- a) Bolo vydané v rozpore s kogentným ustanovením § 35 ods. 8 zákona o konkurze, keď mestský súd nad zákonný rámec sám kreoval dôvody na zrušenie uznesení schôdzy veriteľov, ktoré z námietky navrhovateľa uplatnenej na schôdzi veriteľov nevyplývajú.
- b) Neobsahuje odôvodnenie, ktorým by bolo možné podporiť jednotlivé závery napadnutého uznesenia týkajúce sa jeho vecnej správnosti, dostatočnosti a presvedčivosti, a je preto nespreskúmateľné. Bolo povinnosťou súdu vysporiadať sa so všetkými skutočnosťami, takou je aj námietka správcu, že k zápisu do registra úpadcov – uvedenie pohľadavky navrhovateľa „ako zistenej pohľadavky, došlo omylom, chybou technickou“, s čím sa mestský súd nevysporiadal, keď len formalisticky odkázal na aplikáciu § 31 ods. 2 zákona o konkurze. Dôvody, na ktorých je napadnuté uznesenie založené, absentujú, resp. sú jednostranné.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

4. Podstatou ústavnej sťažnosti je porušenie práva na spravodlivý proces (čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru) napadnutým uznesením mestského súdu o zrušení uznesení 1, 2, 3 a 4 prijatých na 1. schôdzi veriteľov konanej 31. januára 2025, ktoré sťažovateľka považuje za nezákonné, arbitrárne a nespreskúmateľné pre nedostatok dôvodov.

5. Ústavný súd pripomína, že výklad ustanovení zákona o konkurze patrí v zásade do výlučnej právomoci všeobecného súdu. Všeobecný súd musí vykladať a používať ustanovenia na vec sa vzťahujúcich zákonných predpisov v súlade s účelom základného práva na súdnu ochranu. Aplikáciou a výkladom týchto ustanovení nemožno toto ani iné základné práva obmedziť spôsobom

zasahujúcim do ich podstaty a zmyslu. Z tohto hľadiska musí všeobecný súd pri výklade a aplikácii príslušných právnych predpisov prihliadať na spravodlivú rovnováhu pri poskytovaní ochrany uplatňovaným právam a oprávneným záujmom účastníkov konania (obdobne III. ÚS 271/05, III. ÚS 78/07). Princíp spravodlivosti a požiadavka materiálnej ochrany práv sú totiž podstatnými a neopomenuteľnými atribútmi právnej ochrany (predovšetkým súdnej) v rámci koncepcie materiálneho právneho štátu.

6. Ústavný súd v medziach svojej právomoci preskúmal napadnuté uznesenie mestského súdu z hľadísk, ktoré pripúšťajú ústavný prieskum súdnych rozhodnutí na základe ústavnej sťažnosti, a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie je z ústavného hľadiska udržateľné, keďže sťažovateľkou formulované námietky nemajú takú relevanciu, aby ústavný súd na ich základe mohol svojím rozhodnutím vstúpiť do výsledkov napadnutého konania.

7. Namietaná arbitrárnosť napadnutého uznesenia má podľa sťažovateľky vyplývať z toho, že mestský súd v rozpore s § 35 ods. 8 zákona o konkurze nad zákonný rámec sám kreoval dôvody na zrušenie uznesení schôdze veriteľov, ktoré z námietky navrhovateľa uplatnenej na schôdzi veriteľov nevyplývajú.

8. Ústavný súd zo zápisnice z konania prvej schôdze veriteľov úpadcu 31. januára 2025 zistil, že v rámci svojej námietky navrhovateľ okrem iných uplatnil aj dôvod rozporu prijatých uznesení so zákonom a s ústavou pre nepriznanie mu hlasovacích práv. Objasnil, že 16. januára 2025 podal konkurznému súdu podnet na priznanie mu hlasovacích práv a práv spojených s popretou pohľadávkou, o ktorom mal súd podľa § 32a ods. 3 zákona o konkurze rozhodnúť bez zbytočného odkladu. Tým, že konkurzný súd do konania prvej schôdze veriteľov o priznaní hlasovacích práv navrhovateľa nerozhodol, porušil právo navrhovateľa na súdnu ochranu, ako aj na rovnosť veriteľov v konkurznom konaní. Zároveň namietal porušenie práva na konanie s odbornou starostlivosťou, keď správca napriek vedomosti o uvedených skutočnostiach umožnil prijatie uznesení nepopretým veriteľom.

9. Z odôvodnenia napadnutého uznesenia (najmä body 15 a 19 až 21) vyplýva, že mestský súd videl porušenie zákona v neumožnení navrhovateľovi uplatniť na prvej schôdzi veriteľov hlasovacie práva spojené s jeho prihlásenou pohľadávkou, čím podľa názoru mestského súdu došlo k porušeniu zákazu zvýhodňovania niektorých veriteľov ustanoveného § 6 zákona o konkurze a k prijatiu dotknutých uznesení bez potrebnej väčšiny hlasov.

10. Vychádzajúc z uvedeného, ústavný súd dospel k záveru, že mestský súd neaplikoval § 35 ods. 8 zákona o konkurze arbitrárne. Dôvod rozporu prijatých uznesení so zákonom spočívajúci v neumožnení navrhovateľovi uplatniť na prvej schôdzi veriteľov hlasovacie práva zhodne vyplýva z námietky navrhovateľa uplatnenej do zápisnice na prvej schôdzi veriteľov, ako aj návrhu na zrušenie uznesení prijatých na schôdzi veriteľov a napadnutého uznesenia mestského súdu. Nemožno sa tak stotožniť s námietkou sťažovateľky, že by mestský súd nad zákonný rámec kreoval dôvody na zrušenie uznesení schôdze veriteľov, ktoré z námietky navrhovateľa uplatnenej na schôdzi veriteľov nevyplývajú. Rozhodnutie mestského súdu v napadnutom konaní, ktorým zrušil uznesenia prijaté na prvej schôdzi veriteľov, ktorým schôdza veriteľov zvolila troch členov veriteľského výboru a neschválila za štvrtého člena veriteľského výboru veriteľa Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky – Daňový úrad Bratislava, bolo len logickým dôsledkom poskytnutia ochrany základným právam účastníkov predmetného konkurzného konania

(navrhovateľa ako veriteľa oprávneného hlasovať na schôdzi veriteľov, pozn.), a preto ho ústavný súd z ústavného hľadiska považuje za akceptovateľný.

11. Ingerencia ústavného súdu do výkonu právomoci všeobecného súdu je opodstatnená len v prípade jej nezlučiteľnosti s ústavou alebo kvalifikovanou medzinárodnou zmluvou. Aj keby ústavný súd nesúhlasil s interpretáciou zákonov všeobecnými súdmi, v zmysle svojej ustálenej judikatúry by mohol nahradiť napadnutý právny názor mestského súdu ako konkurzného súdu iba v prípade, ak by ten bol svojvoľný, zjavne neodôvodnený, resp. ústavne nekonformný. O svojvôli pri výklade a aplikácii zákonného predpisu všeobecným súdom by bolo možné uvažovať len v prípade, ak by sa tento natoľko odchyľil od znenia príslušných ustanovení, že by zásadne poprel ich účel a význam. Podľa názoru ústavného súdu výklad a aplikácia § 35 ods. 8 zákona o konkurze mestským súdom takéto nedostatky nevykazuje.

12. Ústavný súd na rozdiel od sťažovateľky považuje odôvodnenie napadnutého uznesenia mestského súdu za zodpovedajúce ústavnoprávnej požiadavke na také odôvodnenie rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany. Mestský súd v danej veci pri svojom rozhodovaní posúdil všetky relevantné skutočnosti týkajúce sa existencie hlasovacích práv navrhovateľa spojených s ním prihlásenou a zistenou pohľadávkou. To platí aj vo vzťahu k sťažovateľkou vyjadrenej nespokojnosti s odôvodnením rozhodnutia, v ktorom mestský súd vysvetlil, prečo pri posudzovaní aktívnej legitímácie navrhovateľa na podanie návrhu vychádzal zo zoznamu pohľadávok v registri úpadcov. Takýto postup je v súlade s § 31 ods. 2 zákona o konkurze, teda zákonný, pričom z odôvodnenia napadnutého uznesenia možno implicitne vyvodiť, že vzhľadom na záväznosť zoznamu pohľadávok v registri úpadcov sa na prípadný chybný zápis skutočností neprihliada. Okrem uvedeného na margo námietky, že podľa zoznamu pohľadávok doručeného správcom bola pohľadávka navrhovateľa popretá, mestský súd poukázal na skutočnosť, že navrhovateľ disponoval v tomto konaní pohľadávkou určenou právoplatným rozhodnutím súdu, a teda judikovanou pohľadávkou, ktorá sa v určenom rozsahu považuje za zistenú s poukazom na § 32 ods. 18 zákona o konkurze. Mestský súd dostatočne vysvetlil dôvody, ktoré ho viedli k zrušeniu dotknutých uznesení, preto absentuje príčinná súvislosť medzi napadnutým rozhodnutím a porušením označených práv sťažovateľky.

13. Ústavný súd teda nezistil existenciu skutočností svedčiacich o tom, že by napadnuté uznesenie mestského súdu bolo možné považovať za popierajúce zmysel práva na súdnu ochranu, pretože mestský súd právne závery, ku ktorým dospel, zrozumiteľne vysvetlil. Mestský súd rozhodol spôsobom, s ktorým sťažovateľka nesúhlasí, ale rozhodnutie dostatočne odôvodnil na základe vlastných myšlienkových postupov a hodnotení, ktoré ústavný súd nie je oprávnený a ani povinný nahrádzať. K tomu ústavný súd obdobne poznamenáva, že ak sa konanie pred všeobecným súdom neskončí podľa želania účastníka konania, táto okolnosť sama osebe nie je právnym základom pre namietanie porušenia základného práva (napr. II. ÚS 54/02).

14. Ústavný súd dospel k záveru, že sťažovateľkou uplatnená argumentácia nie je spôsobilá spochybníť ústavnú udržateľnosť záverov mestského súdu a nesignalizuje takú priamu príčinnú súvislosť s možným porušením základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, na základe ktorej by po prípadnom prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie reálne mohol vysloviť ich porušenie. Vychádzajúc z uvedeného, pri predbežnom prerokovaní

ústavný súd ústavnú sťažnosť odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. novembra 2025

Luboš Szigeti
predseda senátu